

του Βουλευτηρίου όπου προσεκλήθησαν την 10ην ώραν εν σώματι επί κεφαλής έχοντες τόν πρόεδρον μετέβησαν εις την οίκίαν.

Είχε και τὸ ἐξιλαστήριον θυμὰ τῆς ἡ κηδεῖα, ὡς εἶχε τὰς ἀσφυξίας τῆς καὶ ἡ τοῦ Γαμβέτα. Ἀπὸ τοίχου σκαρβαλωμένος τις πρὸς θεῶν κατέπεσεν ἐπὶ τῶν μαρμάρων καὶ ἔμεινε νεκρός.

Ἀπὸ τοῦ φωτογραφείου Μωραΐτου ἐφωτογραφεῖτο κατὰ τμήματα ἡ ἀτελευτητος κηδεῖα.

Τὴν καρδίαν τοῦ μεγαλοκάρδου ἀνδρὸς ἐξήγαγον πρὸ τῆς ταφῆς οἱ ἱατροὶ κ. Λούης καὶ Κατερινόπουλος. Τὸν ἐγκέφαλον δὲν ἐπέτρεψεν ἡ οἰκογένειά του νὰ ἐξαχθῆ ὅπως ζυγισθῆ, χάριν τῶν ἐπιστημονικῶν τοιούτων ἐρευνῶν.

Η ΑΠΟΚΡΗΑ

Ἡ ἐν τοῖς ὁδοῖς βασιλεία τῆς Ἀποκρηάτικης τρέλλας προχθές καὶ τὸ Σάββατον ὑπῆρξε πλήρης, τιμῶσα τὴν νεαρὰν φαιδρότητα τῆς πρωτεύουσας μας, ἀλλ' οὐχὶ καὶ τὴν ἐθνικὴν φιλοτιμίαν. Ὁφείλομεν νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι παρὰ τὸν μήπω ἔτι ἀποδοθέντα εἰς τὴν γῆν νεκρὸν τοῦ διαπρεποῦς ἀνδρὸς, τοῦ ὁποῦ ἡ ζωὴ τόσῳ στενωῶς συνδέεται πρὸς τὴν ἐθνικὴν ἡμῶν ὑπαρξιν, ἀνεξαρτήτως πάσης ἄλλης σκέψεως, ἦτο λυπηρὰ διὰ τὸν εὐαίσθητον παρατηρητὴν ἡ προχθεσινὴ πανήγυρις τῆς πρωτεύουσας μας, μαινάδος, τῆς ὁποίας τὸ θορυβωδῶς κρουόμενον τύμπανον κατέπνιγε τοὺς ἐπιβάλλοντας νεκρωσίμους ἤχους τῶν κωδῶνων. Ἄς ἐλπίζωμεν ὅτι αἱ ἀληθεῖς πρωτεύουσαι ἐν τοῖς συναισθήμασι τῶν ἐθνικῶν ἀπωλειῶν καὶ καθηκόντων, αἱ ἐπαρχίαι μας, δὲν ἐμίμηθησαν τὴν ἐλαφρὰν πρωτεύουσάν μας.

Τὰ αὐτὰ τῆς πρώτης Κυριακῆς, ἀλλ' ἅπαντα εἰς τὸν ὑπερθετικὸν βαθμὸν ἰδοὺ ἡ τελευταία Κυριακὴ μας. Μόνον ὃ ἐν πάσῃ αὐτοῦ τῇ κλασικότητι κλεινὸς κωνιορτὸς ἦτο ἐξαιρετικὴ δωρεὰ τῆς προχθῆς· ἀλλὰ συνετέλει καὶ οὗτος εἰς τὴν ὑπερθετικότητα, διότι ἐπιπασσόμενος ἀνηλεῶς ἐπὶ ἐνδυμάτων καὶ πύλων καὶ γενεῶν καὶ ὑποδημάτων καθίστα ὅλους μασκαράδες, ἀπὸ κεφαλῆς μέχρι ποδῶν. Ἡ συνώθησις ἦτο μεγαλύτερα εἰς ὅλους τοὺς δρόμους, ἀνερχομένη πρὸ τοῦ ζαχαροπλαστείου Παρθενῶνος εἰς τὴν ὑψίστην αὐτῆς ἔντασιν, ὅτε καθίστατο χρεῖα ἀγώνων καὶ ἀγῶνων πρὸς διόδον.

Μακροτέρα παράταξις πρὸ τοῦ Σολωνείου καὶ τοῦ Τσόχα καὶ τῶν Χαρτεῖων ἔνθεν καὶ ἔνθεν ἐνεδρευόντων, οἵτινες ἀποτελοῦντες καὶ τὴν βροχὴν ὁμοῦ τῆς ἀποκρηᾶς προσηγόρευον διὰ παρατεταμένης βοῆς καὶ ἔρρεγον δι' ἐφθόνων φασουλίων συνεχῆ σειρὰν τῶν παρερχομένων ἀμαξῶν, καὶ ἀνεδίδοντο καὶ κατερρίπτοντο προχθῆς βροντωδέστερον καὶ βοῇ καὶ φασουλιατὰ τελευταία ταῦτα κατεσπαρμένα ἐπὶ τοῦ ἐδάφους πυκνότητα παρίστων βαθμηδόνεις τοὺς παραισθανομένους ὀφθαλμοὺς τῶν εὐσεβῶν χριστιανῶν, ἀπροσδοκίτους διαστάσεις προσδε-

χόμενον τὸ φᾶσμα τῆς μεγάλης Τεσσαρακοστῆς. Τὰ ἐν ταῖς ἀμάξαις δομητὰ ἐποίκιλον εἰς χρώματα καὶ φιλοκαλίαν ἀπὸ τοῦ φωτεινοῦ λευκοῦ μέχρι τοῦ μυστηριώδους μέλανος· ἐνίοτε ὑπεφαίνετο ἔξω τῆς προσωπίδος κανὲν μαγουλάκι ἀπὸ κρεμμυδι καὶ λαϊμουδάκι γαλακτομπούρεκο ἢ δύο τακεροὶ ὀφθαλμοὶ βαρυνθέντες τὸν κλωβὸν τῆς προσωπίδος· καὶ αἱ ἀποκαλύψεις ἐκίεναι ἐνέκλειον ὅλην τὴν χάριν τοῦ σκιδόφωτος. Μακαρίτισαί τινες ἀμαξῆαι κατεσπαρμένα καὶ σκωληρόδρωτοι εἰς τὰς ὁποίας ἦσαν ἐξευγμένοι ἀντάξιοι Ἀχαμνῶντες, ἀπετέλουν τὴν ἐφεδρείαν ἐν τῇ χορείᾳ τῶν κακοτεριασμένων ἀδελφῶν τῶν, φαιδροτάτην ἀντίθεσιν ἀποτελοῦσαι. Ἀλλὰ καὶ τὰ κάρρα συνετέλουν φιλοτίμως εἰς τὴν κορύφωσιν τοῦ θριάμβου τῆς τρέλλας· ἐκτὸς αὐτῶν ἡ εὐθυμία προσελάμβανε θηριώδεις, κατὰ τὴν ἔκφρασιν φίλου μας, ἐκφάνσεις, καὶ εἰς ἀπαίσιαις ὄψεις γανωμένων, καὶ μανιῶδη πάταγον τοῦ νταβουλίου. Ἐξαιρετικῶς εἰς ἐν τῶν κάρρων ἐφιλοξενεῖτο ὅλη ἡ παιδικὴ ἡλικία τῆς πτωχείας ἐν ἀπλέτῳ ἀπολαύσει μασκαρωμένη διὰ λευκῶν τινῶν ῥακῶν, καὶ θορυβωδῶς περιφέρουσα τὴν τόσῳ αὐτάρκη εὐδαιμονίαν τῆς.

ΕΞ ΙΤΑΛΙΑΣ

Βάριον, 1 Μαρτίου

Ἀνάστημα ὑψηλόν, ἰσχύνοτατος, νεκρικός, μορφὴ ἔκφραστικὴ καρτερίας καὶ ἀποφασιστικότητος, ἡλικία περὶ τὰ πενήτηκοντα ἔτη, ἰδοὺ ὁ Ζαναρδέλλης, ὁ ὑπουργὸς τῆς δικαιοσύνης.

Εἶνε νομομαθὴς· ἤρξατο τοῦ σταδίου τοῦ ὡς δικηγόρος· ρήτωρ ἐκ τῶν μᾶλλον διακεκριμένων τοῦ ἰταλικοῦ κοινοβουλίου, ἔχων τὸν λόγον ταχύν, νευρώδη, ὀρμητικόν, ἀεικίνητος ἐπὶ τοῦ βήματος, ἀστράπτων καὶ βροντῶν ὅταν ἀπ' αὐτοῦ ὑπερασπίξῃ τὸ δίκαιον τῆς ἐλευθερίας.

Διότι εἶνε δημοκρατικὸς· ὁ δημοκρατικώτερος τῶν κατεχόντων σήμερον τὴν κυβέρνησιν, χαρακτηριζόμενος ὑπὸ τῶν ἀντιπολιτευομένων μετριοφρόνων ὡς ἐχθρὸς τῆς μοναρχίας καὶ ἐρυθρός.

Πατρίς του εἶνε ἡ ἡρωϊκὴ, ἡ σιδερά, ἡ δημοκρατικὴ Brescia, διακριθεῖσα καθ' ὅλους τοὺς ἐθνικοὺς ἀγῶνας τῆς Ἰταλίας καὶ τοὺς πλείονας, καθ' ἀναλογίαν, μάρτυρας ὑπὲρ τῆς πατρίδος δοῦσα. Ὁ Ζαναρδέλλης, ὁ ἀντιπροσωπεύων αὐτὴν ἀπὸ πολλῶν βουλευτικῶν περιόδων, ὑπῆρξεν ἐθελοντῆς Γαριβαλδινός. Τὸ 1879, ἐπὶ τοῦ ὑπουργείου Καϊρόλη ὑπουργοῦ τῶν ἐσωτερικῶν ὄντος τοῦ Ζαναρδέλλη, συνέβη ἡ κατὰ τοῦ βασιλέως ἀπόπειρα δολοφονίας ἐν Νεαπόλει, καθ' ἣν ὁ Καϊρόλης ἔσωσε τοῦ ἡγεμόνος τὴν ζωὴν, καλύψας αὐτὸν διὰ τοῦ σώματός του καὶ λαθῶν τὴν κατ' ἐκείνου κατευθυνομένην πληγὴν. Τότε ἡ ἀντιπολιτεῦσις τῶν μετριοφρόνων δεινὸν ἐβόησε κατὰ τῆς θεωρίας τοῦ ὑπουργοῦ, ὅτι αἱ πολιτικαὶ ἀταξίαι ἀδύνατον καὶ ἀντισυνταγματικὸν καταντᾶ νὰ προλαμβάνωνται καὶ ὅτι ἀρκεῖ νὰ περιστέλλωνται. Ἡ κατακραυγὴ ὑπῆρξε μεγάλη, οἱ ἀντιπολιτευόμενοι κατηγόρουσαν σχεδὸν τὸν Ζαναρδέλλη ὡς ὑπαίτιον τοῦ ἀπειληθέντος δυστυχήματος, ἡ κοινὴ γνώμη, ὑπὸ τὴν ἐντύπωσιν τοῦ γεγονότος διατελοῦσα, παρεδέχετο τὸ προλαμβάνειν ἀντὶ τοῦ περιστέλλειν καὶ ὁ ὑπουργὸς ἐπέσεν· καὶ κατὰ τὸν χρόνον, καθ' ὃν διετέλεσε μακρὰν τῆς ἐξουσίας, εἰργασθῆ μετὰ καταπληκτικῆς ταχύτητος καὶ εὐφυΐας, συντάξας τὴν ἐκθεσιν ἐπὶ τοῦ νέου νόμου τῆς ἐκλογι-